

КОНДІЛЕНКО Іван Іванович (21. 05. 1919, с. Велике Мішкове, нині Амвросіїв. р-ну Донец. обл. — 18. 10. 1993, Київ) — фізик. Доктор фізико-математичних наук (1965), професор (1967), член-кореспондент АНУ (1967). Медаль

ім. С. Вавилова АН СРСР (1975). Депутат ВР УРСР 9-го скликання (1975–80). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. Закін. Київський університет (1941), де й працював від 1946: завідувач кафедри експерим. фізики (1951–63) та каф. неліній. оптики (1963–81), водночас декан радіофіз. факультету (1963–72). Наук. дослідж.: молекулярна спектроскопія, квант. електроніка, фізика твердого тіла. Фундатор укр. наук. школи зі спектроскопії комбінац. розсіювання світла. Одержав значення абсолют. виходу комбінац. розсіювання, Фермі-резонанс у спектрах цього розсіювання, встановив конкуренцію компонент вимуш. комбінац. розсіювання. На основі дослідж. створ. прилад для дистанц. визначення складу атмосфери (лідар). Був головою правління товариства «Знання» (Київ, 1970–78).

Основні праці

Введение в атомную спектроскопию: Учеб. пособ. 1976; Электрооптические deflectory света. 1980; Физика лазеров: Учеб. пособ. 1984 (усі – Київ, співавт.).

П. А. Коротков

Бібліографічний опис:

Конділенко Іван Іванович / П. А. Коротков // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4688>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).